

ROZMAITOSCI WARSZAWSKIE

PISMO DODATKOWE

DO GAZETY KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO

We SRODĘ d. 9 Czerwca 1830 r.

I.

FAŁSZYWY MESSYASZ

W r. 1666 cały świat żydowski, iak da-
leko ten na ziemi się rozciągał, przejęty był
najwyższym entuzjazmem, po nadejściu wie-
domości, że w Smyrnie zjawił się Messy-
asz. Sabbathai Sevi był najmłodszym
synem Mardachaja Sevi, który początkowo
był tandeciarzem w Smyrnie, a potem zo-
stał Aientem kilku angielskich Kupców. Uro-
dził się w r. 1625. Młodego Sabbathai po-
syłał oyciec do szkoły, gdzie wielkie uczy-
nił postępy w Kabale, tak że w 18 już roku
został Hakimem czyli Rabinem; już w ten-
czas miał kilku stronników pomiędzy młod-
szymi a nawet pomiędzy starszymi żydami,
z którymi ściśle posty zachowywał, i u-
stawicznie się w jeziorze kąpał. Maiąc dwa-
dzieścia lat pojął sobie żonę cudney pię-
kności z bardzo zaakomitem rodziny; ale
dla pewnych przyczyn musiał się z żoną swo-
ją rozwieść: Ożenił się powtórnie, lecz
ten związek małżeński z tego samego po-

wodu zerwanym został. Sabbathai oświadczył,
że głos z nieba zapewnił go, iż żadna z śmier-
telnych nie może być towarzyszką życia ie-
go. Stronnicy jego utrzymywali, że na ża-
danie niebieskie pokonywać musi wszystkie
ludzkie namiętności; nieprzyjaciele jego ina-
czej tę rzecz uważali, ciągle atoli powie-
kszała się jego sława i znaczenie; pościł nie-
kiedy od jednego Szabasu do drugiego, i
kąpał się, dopóki życie jego w niebezpieczeń-
stwo nie wpadło; jednakowoż piękność ie-
go nadzwyczajna, codziennie się znacznie-
sza była. Przyjemna wonia czuć dała od
niego, którą lekarz jego rodziny, mając w
zamiarze oszukaństwo, dochodził i ogłosił
że jest naturalnem parowaniem skóry. Te-
raz dopiero zaczął przemawiać do ludu z
kazielnicy i udawał się publicznie za syna
Dawida; ośmielił się nawet na dowód swego
boskiego poselstwa wymawiać imię Jehovah.
Rabini zatrwożeni jego dwoistym występkiem,
poczytali go za godnego kary śmierci, i w
tym celu oskarżyli go przed tureckim są-

dem. Sabbathai szukał ocalenia w ucieczce do Salonichi. Lecz i tu powstał Rabin przeciwko niemu. Uciekł więc do Egiptu a z tamąd do Jerozolimy. Przechodząc w tej podróży przez Gazę, przeciągnął na swoją stronę ważnego Prozelitę; Nathan Benjamina zaklął się, występując ze drżeniem przed nim, na Wszechmocnego i Straszliwego Boga, że, iak Ezechiel widział Pana i a-
dającego wozem którego Cherubini ciągnęli, szum podobny do bałwanów morskich wzniósł się od dziesięciu Serafinów, i zabrzmiał głos: Zbawca wasz przybył. Imię jego jest Sabbathai Sevi; zstąpi on iako monarcha, zapalony gniewem, podobny do wojownika; będzie płakał, będzie ryczał, i odniesie zwycięztwo nad nieprzyjaciółmi swymi (Jes. XIII, 13.) W Jerozolimie kazał Sabbathai, i znalazł tylu zwolenników, że drżeli przed nim Rabin; a Eliaszy tej nowej sekty, Nathan, ośmiesił się uczynić odezwę do braci Izraela, w której ogłosił, iż wkrótce objawi się Messyas i zdeymie Koronę z głowy Sułtana, który iak niewolnik za nim postępować będzie. Przeżywszy w Jerozolimie lat trzynaście, odbył Sabbathai drugą podróż do Egiptu, gdzie się znowu ożenił, podług zeznania nieprzyjaciół jego, z panną lekkiego charakteru, a podług doniesień jego stronników, z panną, która przez nadzwyczajne cuda, za małżonkę mu przeznaczoną była. Była to córka pewnego polskiego żyda, którego Rosyianie w niewolę zabrali. Mając lat 18, podniósł nagle duch zmarłego jego oycy z łóżka, i zaniósł na cmentarz żydowski, gdzie ją znalezione, jego historią opowiadano i ogłoszo-

szono, że przeznaczoną jest za oblubienicę Messyasowi. Postano ją do brata iey do Amsterdamu, a z tamąd do Egiptu. Sabbathai przepędziwszy jeszcze trzy lata w Jerozolimie, poszedł publicznie do Synagogi, i ogłosił się Messyasem. Okropne powstało zaburzenie, Rabin rzucił na niego swą klątwę, uciekł więc do miejsca swego urodzenia, do Smirny. J tu nawet ścigał go interdikt; lecz lud przyjął go z zapamiętaniem. Znaczny jeden żyd, nazwiskiem Annakia, ogłosił go w giełdzie, za osuła. Niewierny ten wrócił do domu, spadł ze stolka i umarł. W tym nadzwyczajnym przypadku, widział każdy rękę Boską. Rabin obawiał się przywieść do skutku klątwę; Sabbathai otoczył się xiążącą okazałością. Rozdzielił pomiędzy swych stronników królestwa świata tego; obudwóch braci swoich mianował Królami Judy i Izraela, sam zaś przyjął tytuł Króla Królów ziemskich. Znaczna jedna osoba, która ośmieszyła się opręć temu powszechnemu zaślepieniu, wpadła w niebezpieczeństwo utraty życia swego. Naczelnik Rabinów został z urzędu swego zniesiony; Wice-Prezydent publicznie przeszedł do stronnictwa Sabbathai. Imię Sabbathai rozszło się po całym świecie. W Polsce, Niemczech, Hamburgu i w Amsterdamie przerwane zostały sprawy w giełdzie, ponieważ najścisłejsi żydzi zaczęli tylko o cudownem tem rozmawiać zjawieniu. Z Amsterdamu dochodziły pytania do przyjaciół kupieckich na wschodzie; zawsze atoli odbierano tę krótką odpowiedź: „On to, a nie kt inny.“ Tymczasem płynęły bogate podarunki do dworu Sabbathai, przybywały poselstwa od

różnych gmin żydowskich, które nieraz trzy do czterech tygodni czekać musiały nim posłuchanie uzyskały. Obraz jego ozdobiono złotą koroną; śpiewano przed nim dwudziesty pierwszy psalm, a w Synagodze, która go za Messyasa przyznała, odprawiano publiczne za niego modły. Wszędzie powstawali prorocy i proroczki, iakoby ważne Joela słowa wypełnić miano; w Samaryi, Adrianopolu, Salonice, Konstantynopolu i w innych miejscach padali na ziemię mężczyźni i kobiety, młodzieńcy i panny, albo w prorockim zachwyceniu obchodzili, i wołali w hebrajskim języku, którego ani słowa nie rozumieli: „Sabbathai Sevi jest prawdziwym Messyaszem z p kolenia Dawida, iemu Królestwo i Korona jest oddana.“ Córki nawet jego najzagorzalszego przeciwnika, Rabina Pechina, wpadły, iak Sabbathai przepowiedział, w to samo szaleństwo, a w hebrajskim języku, którego się nigdy nie uczyły, wychwalały i uwielbiały Messyasa. Bogaty ieden żyd w Konstantynopolu, więcej przezorniejszy, niż inni, poszedł do wielkiego Wezyra, i żądał od niego zaświadczenia, iako nigdy w nowego nie wierzył Messyasa. Doszło to do uszu stronników Sabbathaia, obwinili swego przebiegłego przeciwnika o zdradzieckie znowy przeciw Turkom, stawiono fałszywych świadków, a nieszczęśliwy na galary wskazany został. U żydów Perskich było tak wielkie zaburzenie, że rolnicy nie chcieli ról swoich uprawiać. Gubernator ieden, człowiek nadzwyczaj łagodnego charakteru, przedstawiał im, że tym sposobem opuszczają się w pracy, zamiast opłacania podatków swoich. Panie! odpowiedzieli ie-

dnogłośnie, my niepowinniśmy żadnych opłacać podatków, zbawca nasz przybył! Gubernator kazał im pismienią złożyć deklaracyą, w której zobowiązali się zapłacić 200 Towanów, jeżeli się Messyas w ciągu trzech miesięcy nie objawi; wszyscy bez zachwiania podpisali takowe.

(Dokończenie nastąpi).

II.

P t a k K o n d o r. Miałem sposobność zabicia Kondora,—mówi Remple w niedawno wyszłych podróżach swoich po państwie Peru,—który właśnie pastwił się nad zdechłym koniem, i tak się nabił, że dozwolił mi zbliżyć się do siebie o wystrzał z pistoletu, nim zdołał rozprzestrzeć swoje ogromne skrzydła i w powietrzu ulecieć. To było moim znakiem do wystąpienia, a ponieważ nabiłem pistolet dobrym ładunkiem z samych małych kul, wystrzał więc mój nie był daremny. Co za okropny potwór nierzależem przed sobą, trzepocząc skrzydłami walecząc z śmiercią. Zdało się to być do wiary niepodobnem, że mieszkaniec powietrzny wyrównać może co do wielkości największemu lądowemu i morskiemu zwierzętom, a ludzie, którzy nigdy jeszcze większego ptaka nie widzieli nad naszego łosmignata (orka), z zadumaniem przeczytaią to, że w południowej strefie znajduje się takiego drapieżnego ptaka, który tak jest masy i wielki, że swemi szponami pochwycić może w powietrze wołu, z kądem celu zabicia go i pożarcia na dół spuszcza. Kiedy skrzydła tego ptaka są rozszerzone, mają długości od iednego końca do dru-

giego 40 stóp, lotki są 20 stóp długie, a pióra na 8 cali w obwodzie.

— **Psie mięso.** W Batawii liczą Chińczyków przeszło sto tysięcy. Ich ulubioną potrawą jest psie mięso, które przygotowują z rozmaitemi sosami. Mają oni szczególniejszy gatunek tych zwierząt z obcinanym włosom, które tuczą i z największym apetytem zjadają. Wieprzowe mięso lubią także, i dosyć go corocznie zjadają.

— **Wieloryby.** D. 16 Lutego pokazała się na brzegach Szkocji gromada wielorybów 60 przeszło sztuk licząca, co nadbrzeżnych mieszkańców nabawiło wielkiego strachu i podziwienia. Jak wichry iaki przesowały się te potwory po morzu, a po dającym kilkakroć przez rybaków ogniu, odplynęły z bojaźni.

— **Lunatycy.** W Aichy młoda iedna nowa zaślubiona para szczególniejszym sposobem obchodziła swoje noc wesele, oblubienie i oblubienica oboje byli lunatykami, iedno po drugiem opuściło łóże małżeńskie, a nazaizultrzn znalaziono meza w piwnicy, a żonę na dachu.

— **Szczególniejszy rodzaj pokuty.** Sławny podróżnik Pavnier, przy był w r. 1655 do klasztoru Elzbiadzya koło Erywaan, i odwiedził tu ormiańskiego Patriarchę. W czasie ich rozmowy wszedł zakonnik, który przez 22 lat ani słowa nie wymówił, ponieważ mu nakazano milczenie za pokutę. Patriarcha uwolnił go teraz od pokuty.

III.

Zeszyt czwarty Pamiętnika fizycznego matematycznego i statystycz: umiejętności z zastosowaniem do przemysłu, wyszedł w drukarni Gałęzowskiego, zawiera w sobie: 1) O koniach angielskich, przez B. Flat- (dalszy ciąg i dokończenie).— 2) Statystyczny obraz uczniów Uniw. Król: Warsz: teraz Alexandrowskiego, w roku szkolnym bieżącym.— 3) Zeszyt pierwszy opisu

ptaków Królestwa Polskiego przez F. D. P. Chotomskiego. Rozbiór p. A. W.— 4) Iam, pa pachnąca; przez S. R.— 5) Ilość wody sprowadziny do Rzymu.— 6) Wiadomości rozmaite:— Publiczne posiedzenie Kr. Tow: P. N.— Ządania do nagród przez toż Tow: ogłoszone.— Ządania do nagród Tow. Nauk: Xcia Jabłonowskiego w Lipsku.— Ulepszenie tyczące się magnetyzmu mineralnego.— Rozkład sarkanów przez ciała organiczne.— W Londynie używany sposób otrzymywania lodu.— Jak poznać fałszowaną herbacę?— Sposób rozróżnienia dobrych g. żybów od iadawitych.— Niebezpieczeństwo używania zieloney na karmin dla owiec.— Projekt zakładania po wsiach zbiorów historii naturalnej i ogrodów publicznych.— Kuponami.— Numismatyka zastosowana do wykładu historii natury.— 7) Nowe dzieła:— Początki architektury... przez K. Pódeczaszyńskiego, część II.— Początki Algiebr, przez G. A. Hreczyne.— Mineralogie iadustrielle par P. L. Pe- touze.— Physique et Chimie industrielles par Lechevallier.— Mecanique industrielle par Poncelet.— 8) Dostż-żenia met. Obs. A. t. Warsz. z miesiąca Kwietnia.

Pamiętnik fizycznych, matematycznych i statystycznych Umiejętności, z zastosowaniem do przemysłu, wydawany przez M. A. Pawłowicza i S. Janickiego, wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca w zeszytach nie kończących się zawsze obitoscą; w końcu iednak roku zebrane razem zeszyty, złożą iedną księgę najmniej 720 stronnice zawierającą, która się opatrzy osobnymi tytułami i całorocznym spisem rzeczy. Ryjcinny dołączać się będą w miarę potrzeby.

W Warszawie przedpłata wynosi rocznie 20 złp. kwartalnie 6 złp.

Przyjmuje się u wydawców M. A. Pawłowicza, ul. Krak. przedm. Nr. 408. S. Janickiego, ul. Sto Krzyska Nr. 1339.

W Kantorze drukarni Gałęzowskiego i S. ółki.

W kiegarniach i głównych składach pism czasowych.

Przyjmuje się także przedpłata roczna na wszystkich urzędach i stacyach pocztowych w ilości złp. 22.